

Moșul ăsta, Nicolae

Emilia Plugaru

Moșul ăsta, dragi copii,
Sunt convins, la toți vă spun,
Tare-i darnic și-nțelept,
E un fel de... Moș Crăciun.

Știu precis, în noaptea asta,
De o ninge, de-o fi ploaie,
Pe un cal ca spuma albă
Va veni... Moș Nicolae!

Se va da jos de pe cal,
Va pătrunde-n orice casă.
Unde vede o ghetuță -
Un cadou acolo lasă.

Să vă zic ce întâmplare...
Ca și ieri, azi am uitat
Să îmi spăl ghetuțele.
Le-am lăsat și... m-am culcat.

Stau în pat și mă gândesc,
Poate că ar fi mai bine
Să mă scol, să le-îngrijesc?
Totuși... Nicolae vine...

Dar mi-e lene, of, mi-e lene,
Și mi-e tare, tare somn.
Și am adormit pe dată,
Cum adoarme orice... om.

Iar prin somn, măi copilași
Văd cum moșul a intrat,
Mi-a luat ghetuțele,
Și ce credeți? Le-a spălat.

Iar apoi mi le-a umplut
Cu bomboane fel de fel,
Moșul ăsta dragii mei
Parcă chiar mi-ar fi bunel.

Dimineața mă trezesc,
Mă ridic din pat fuguța,
Sunt convins că am visat,

Caut lângă prag... vărguța.

Nici pomină de vărguță,
Găsesc ghetele spălate,
Strălucesc ca nou-nouțe,
Lustruite, curățate.

Și sunt pline cu bomboane,
Zău că tare mi-e rușine,
Îi promit în gând lui Moșu,
Altă dată când mai vine,

Va găsi ghete curate.
Sper că mă țin de cuvânt,
Ghete-atât de îngrijite
Nu vor mai fi pe Pământ!